

Kui suurelt me asju vaatleme, kas läbi piiratud pilgu või haarame sinna alla kogu oma kujutlusvõime. Mille jaoks me midagi teeme või tegemata jätame ning kes otsustab situatsioonide lahendi üle ja kus on lahendi algus, lahendi lõpp? Püüd aegajalt esitleda olukordi endale heas valguses, mitte tões. Kas me lisame tahtlikult oma varjamised, vaated ja tõekspidamised nendesse olukordadesse või on ühisväljas kõrgeim eesmärk ette määratud ja meie täidame lihtsalt oma osa vastavas ajahetkes. Kas me tunneme mingil hetkel ära oma rolli, kas meil on võimalik sellest rollist ka välja tulla, et mängureegleid muuta?

Miks me miskit teeme, äkki ongi kõik situatsioonid ideaalsed ja ei vaja meie mõistuse tahtlikku ega ennetavat sekkumist. Situatsioonid muutuvad vastavalt meie mõtetele, meie ütlemistele, meie tegudele. Kellena ennast ette kujutame, kes me oleme? Me pole need kes me olime eile, me oleme need kes me oleme täna. On oluline, mis tundega me asju teeme, mida endast mõtleme, mida maailmale jagame. Me tunneme ennast hästi kui teeme midagi meeldivat, saame kedagi aidata, kellegile toeks olla, kedagi mõista ja lohutada.

Muutuvad situatsioonid ja muutub aeg aga mis unistused või visioonid soovime meie siia maailma praegu luua? Teeme oma unistused teoks ja täiendame ja uuendame neid vajadusel. Kõik algab sinust ja minust. Maailm on avatud ja ootab meie panust sellesse, et me kõik saaksime sellest kasu. Ma ei tea mis tulevik toob aga ma usun, et me igaüks saame oma maailma üles ehitada just sellisena, nagu me seda soovime. Igaühe ideaalse maailma, mis on kooskõlas meie enda, kogu elavaga.

Tänu ja armastusega,

[Hingetee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)